

SH'MOT - Exodus 3:1-10

א ומֹשֶׁה הָיָה רֹעֵה אֶת-צֹאן יִתְרוֹ חֹתְנֹו כֹהֵן מִדְיָן וַיִּנְהַג
 אֶת-הַצֹּאן אַחֲרֵי הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל-הַר הָאֱלֹהִים חֹרֵבָה: ב וַיֵּרָא
 מִלְּאֵךְ יְהוָה אֵלָיו בְּלֶבֶת-אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה וַיֵּרָא וְהִנֵּה הַסֵּנֶה בֹעֵר
 בְּאֵשׁ וְהַסֵּנֶה אֵינְנוֹ אֲכָל: ג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶסְרֶה-נָּא וְאֶרְאֶה
 אֶת-הַמְּרָאֵה הַגָּדֹל הַזֶּה מִדּוּעַ לֹא-יִבְעַר הַסֵּנֶה: ד וַיֵּרָא יְהוָה כִּי סָר
 לְרֵאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
 הַנְּנִי: ה וַיֹּאמֶר אֶל-תִּקְרַב הֲלָם שֶׁל-נְעֻלְיֶךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדָמַת-קֹדֶשׁ הוּא: ו וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרָא
 מִהִבֵּיט אֶל-הָאֱלֹהִים: ז וַיֹּאמֶר יְהוָה רְאֵה רְאֵה רְאֵה אֶת-עֲנִי עֲמִי אֲשֶׁר
 בְּמִצְרַיִם וְאֶת-צַעֲקוֹתַם שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נִגְשָׁיו כִּי יִדְעֹתִי אֶת-מַכְאֲבָיו:
 ח וְאֶרְדָּ לְהַצִּילוֹ | מִיַּד מִצְרַיִם וְלְהַעֲלֹתוֹ מִן-הָאֶרֶץ הַהִוא אֶל-אֶרֶץ
 טוֹבָה וּרְחֹבָה אֶל-אֶרֶץ זְבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ אֶל-מְקוֹם הַכְּנַעֲנִי וְהַחֲתִי
 וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי: ט וַעֲתָה הִנֵּה צַעֲקַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 בָּאָה אֵלָי וְגַם-רְאִיתִי אֶת-הַלַּחֲץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם: י
 וַעֲתָה לָכֵה וְאַשְׁלַחְךָ אֶל-פַּרְעֹה וְהוֹצֵא אֶת-עַמִּי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
 מִמִּצְרַיִם:

¹ Now Moses, tending the flock of his father-in-law Jethro, the priest of Midian, drove the flock into the wilderness, and came to Horeb, the mountain of God. ² An angle of the Eternal appeared to him in a blazing fire out of a bush. He gazed, and there was a bush all aflame, yet the bush was not consumed. ³ Moses said, "I must turn aside to look at this marvelous sight; why doesn't the bush burn up?" ⁴ When the Eternal saw that he had turned aside to look, God called to him out of the bush: "Moses! Moses!" He answered, "Here I am." ⁵ And [God] said, "Do not come closer! Remove your sandals from your feet, for the place on which you stand is holy ground!" ⁶ and continued, "I am the God of your ancestors—the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob." And Moses hid his face, for he was afraid to look at God. ⁷ And the Eternal continued, "I have marked well the plight of My people in Egypt and have heeded their outcry because of their taskmasters; yes, I am mindful of their sufferings. ⁸ I have come down to rescue them from the Egyptians and to bring them out of that land to a good and spacious land, a land flowing with milk and honey, the region of the Canaanites, the Hittites, the Amorites, the Perizzites, the Hivites, and the Jebusites. ⁹ Now the cry of the Israelites has reached Me; moreover, I have seen how the Egyptians oppress them. ¹⁰ Come, therefore, I will send you to Pharaoh, and you shall free My people, the Israelites, from Egypt."

HAFTARAH

Isaiah 27:6-13

ו הַבָּאִים יִשְׂרָאֵל יֵעָקֵב יִצְיִן וּפְרַח יִשְׂרָאֵל וּמְלֵאוּ פָּנָיו-תִּבְלֵ תְנוּבָה:
ז הַכְּמַכַּת מִכְּהוּ הִכְּהוּ אִם-כְּהֶרֶג הֶרְגִּיו הֶרֶג: ח בְּסֹאסְאָה בְּשִׁלְחָה
תְּרִיבָנָה הִגָּה בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם קָדִים: ט לָכֵן בְּזֹאת יִכְפֹּר
עוֹן-יֵעָקֵב וְזֶה כָּל-פְּרִי הַסֵּר חֲטָאתוֹ בְּשׂוּמוֹ | כָּל-אַבְנֵי מִזְבֵּחַ
כְּאַבְנֵי-גֶר מְנַפְצוֹת לֹא-יִקְמוּ אֲשֶׁרִים וְחַמְנִים: י כִּי עִיר בְּצוּרָה
בְּדַד נִוָּה מְשֻׁלַּח וְנִעְזָב כַּמְדָּבָר שֶׁם יִרְעָה עֵגֶל וְשֶׁם יִרְבֵּץ וְכֻלָּה
סֻעְפֵיָהּ: יא בִּיבֶשׁ קִצְיָהּ תִּשְׁבְּרֶנָּה נָשִׁים בָּאוֹת מְאִירוֹת אוֹתָהּ כִּי
לֹא עִם-בִּינּוֹת הוּא עַל-כֵּן לֹא-יִרְחַמְנוּ עֲשֵׂהוּ וַיִּצְרוּ לֹא יִחַנְנוּ:
יב וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּא יִחַבֵּט יְהוָה מִשְׁבֵּלֵת הַנְּהָר עַד-נַחַל מִצְרַיִם
וְאַתֶּם תִּלְקָטוּ לְאַחַד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: יג וְהָיָה | בְּיוֹם הַהוּא
יִתְקַע בְּשׂוּפָר גְּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאַרְצָן אֲשׁוּר וְהִנְדַּחִים בְּאַרְצָן
מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם:

⁶ Jacob shall come to take root, Israel shall blossom and bloom. They shall fill the earth with fruit like a medlar when it sends forth runners. ⁷ Did God strike [Israel] down like others who were struck? Was [Israel] slain as [God] slew the slayers? ⁸ God contended with them, send them off with a hot blast, as on the day the east wind comes. ⁹ See, now: thus shall Jacob's sin be atoned, and this will be the result of removing its guilt: when they grind all their altar stones into powered limestone, when none of the sacred posts and incense-altars are left standing. ¹⁰ The fortified city is empty, its homes deserted, forsaken like a wilderness; there calves graze, and there lie down, and consume [the] branches [of the trees]. ¹¹ When the crown withers, they crack; women come and use them to kindle fires. Since this people has no understanding, their Maker will show them no pity, their Creator will show them no mercy. ¹² But there will come a day when, from the river Euphrates to Egypt's Nile, God will beat out [the peoples like grain] and you will be picked up one by one, O people of Israel! ¹³ And on that day a great shofar shall be sounded: Those lost in Assyria, those banished to Egypt, shall come back and worship the Eternal on the holy mountain, in Jerusalem.